

«Η Ελλάδα είναι η ψυχή μου» λέει η Ελληνοαμερικανίδα συγγραφέας Νάταλι Μπακόπουλος

Λένε ότι για να γίνει κάποιος συγγραφέας, εκτός από φαντασία, άριστο χειρισμό του λόγου και όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που κάνουν έναν λογοτέχνη να ξεχωρίζει, θα πρέπει να έχει και το κατάλληλο ... DNA. Και μπορεί αυτό να μην έχει αποδειχθεί επιστημονικά, αλλά σε περιπτώσεις όπως αυτή της Ελληνοαμερικανίδας συγγραφέας Νάταλι Μπακόπουλος, τα γονίδια ίσως και να έχουν παίξει ρόλο στην αγάπη της για τη συγγραφή.

Κι αν όχι τα ίδια τα γονίδια, τότε ίσως οι δεσμοί αίματος με τον αντισυμβατικό ποιητή του «Αντισταθείτε» Μιχάλη Κατσαρό, αδελφό της γιαγιάς της, που μπορεί η ίδια να μην γνώρισε ποτέ, όμως οι γλαφυρές περιγραφές του πατέρα της κατάφεραν να χαράξουν την ποιητική του φιγούρα βαθιά μέσα στην ψυχή της.

Όπως βαθιά χαραγμένη στα άδυτα της ψυχής της είναι και η Ελλάδα, αυτή που γνώρισε σε όλο της το μεγαλείο μόλις στα 19 της, όταν τα ολιγόημερα ταξίδια των παιδικών της χρόνων έδωσαν τη θέση τους σ' ένα ολόκληρο καλοκαίρι ατέλειωτων περιπλανήσεων και συνεχών ανακαλύψεων: τόπων, προσώπων, παραδόσεων κι εν τέλει της ίδιας της ταυτότητας.

«Ερχόμουν στην Ελλάδα ως παιδί, αλλά για λίγες μόνο ημέρες. Ήταν μόλις στα 19 μου, όταν πέρασα ένα ολόκληρο καλοκαίρι εδώ κι ανακάλυψα πόσο πολύ αγαπώ την Ελλάδα. Την ερωτεύτηκα κι άρχισα να έρχομαι ολοένα και πιο συχνά. Άρχισα να διαβάζω ελληνική ιστορία κι ό,τι άλλο έβρισκα σχετικό με την Ελλάδα. Ήθελα να "ρουφήξω" κάθε ικμάδα γνώσης γι' αυτήν» λέει στο ΑΜΠΕ η Ελληνοαμερικανίδα συγγραφέας, η οποία παρουσίασε στην πρόσφατη Διεθνή Έκθεση Βιβλίου της Θεσσαλονίκης το πρώτο της μυθιστόρημα «Το πράσινο ακρογιάλι» (εκδ. Πατάκη).

Η Ελλάδα είναι, όπως λέει, η ίδια της η ψυχή.

«Μου αρέσει πάρα πολύ εδώ και το να παρακολουθώ τις εξελίξεις από μακριά μου σπαράζει την καρδιά. Ακόμη κι όταν η Ελλάδα δεν είναι σε κρίση, είναι σπαρακτικό. Οι φίλοι μου μου στέλνουν e-mails, συχνά, το καλοκαίρι και μου λένε: "πρέπει να δεις το φως που έχει πλημμυρίσει την Πάτμο" - κι αυτό με σκοτώνει» τονίζει.

Η ενασχόληση με τη συγγραφή δεν ήρθε αβίαστα, όπως ίσως θα πίστευε κανείς, δεδομένου ότι ήδη ο αδελφός της είχε αρχίσει να «περπατά» στα μονοπάτια της λογοτεχνίας πολύ πριν απ' αυτήν. Χρειάστηκε να ασχοληθεί με τις σπουδές των επιστημών, να ξεπεράσει φόβους και αναστολές για να πιάσει μολύβι και να τιθα-
σει τις σκέψεις της πάνω στο χαρτί.

«Δεν ξέρω τελικά πώς τα κατάφερα. Έκανα μερικά μαθήματα δημιουργικής γραφής και τότε ήταν που συνειδητοποίησα ότι μπορεί και να τα καταφέρω τελικά» εξομολογείται η νεαρή συγγραφέας.

Λίγο αργότερα, σ' ένα ποίημα του Κώστα Καρυωτάκη ανακάλυψε τον στίχο εκείνο από το οποίο εμπνεύστηκε τον τίτλο του βιβλίου της: «Θα μας δοθεί το χάρισμα και η μοίρα να πάμε να πεθάνουμε μια νύχτα στο πράσινο ακρογιάλι της πατρίδας;» (Υπνος)

Στο πρώτο αυτό μυθιστόρημά της που διαδραματίζεται στην Αθήνα και το Παρίσι, η Νάταλι Μπακόπουλος «παντρεύει» το οικογενειακό δράμα μ' έναν επαναστατικό ρομαντισμό, με φόντο την Ελλάδα την εποχή της δικτατορίας. Μας γνωρίζει δύο αδελφές, την εικοσάχρονη Σοφία και τη δεκαεξάχρονη Άννα, και μας διηγείται τις σπαρακτικές ιστορίες αγάπης και αντίστασης στις οποίες πρωταγωνιστούν, τις ημέρες εκείνες της δικτατορίας των Συνταγματαρχών.

«Δεν είμαι σίγουρη γιατί επέλεξα να γράψω αυτό το βιβλίο ή τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο στην οποία διαδραματίζεται. Πάντα ήξερα πως ήθελα να γράψω για την Ελλάδα. Ο πατέρας μου ήρθε στην Αμερική το 1966, ακριβώς πριν από την περίοδο της χούντας, άγουρο παιδί ακόμη, 21-22 χρονών, για σπουδές. Πάντα μας μιλούσε για την Ελλάδα, αλλά και για το Μιχάλη Κατσαρό- πώς ο μεγάλος αυτός ποιητής ζούσε στο υπόγειο του σπιτιού τους, για τη φίλια του με το Θεοδωράκη και για την αντιδικτατορική τους δράση και τόσα άλλα που μου εξήψαν τη φαντασία και μ' έκαναν να θέλω να ασχοληθώ με τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο» αναφέρει χαρακτηριστικά.

Όπως πολλοί άλλοι συγγραφείς έτσι και η ίδια νιώθει να ταυτίζεται με σχεδόν όλους τους χαρακτήρες που έχει πλάσει, αφού αποτελούν κομμάτι του εαυτού της. Θεωρεί δε, ότι μέσα από τους χαρακτήρες που δημιουργεί ένας συγγραφέας πολλές φορές «εξορκίζει» τους ίδιους τους φόβους του. Οι χαρακτήρες που δημιουργεί, ορισμένες φορές αντικατοπτρίζουν κάτι που φοβάσαι ή συμπεριφέρονται κατά τρόπο τελείως ανάρμοστο και βλέπεις σ' αυτή τη συμπεριφορά τη δική σου ροπή προς αυτό» εξηγεί.

Λάτρης του Σαφέρη και του Αναγνωστάκη, η Νάταλι Μπακόπουλος χαρακτηρίζει το στιλ γραφής της παραδοσιακό αν και, όπως λέει, ενίοτε προσπαθεί να «παίξει» με το στοιχείο του υπερρεαλισμού.

Αυτή την εποχή ετοιμάζει το δεύτερο μυθιστόρημά της, που έχει και πάλι σχέση με την Ελλάδα. Μας αποκαλύπτει μόνο ότι το σκηνικό στήνεται κάπου στην Αθήνα, εν μέσω μίας απεργίας και ο βασικός χαρακτήρας είναι μιά Ελληνοαμερικανίδα δημοσιογράφος που ασχολείται με το χώρο της Τέχνης.

Η Νάταλι Μπακόπουλος γεννήθηκε το 1972 στο Dearborn του Μίσιγκαν. Διδάσκει λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν. Έχει κερδίσει τα βραβεία Horwood και O. Henry, όπως επίσης το βραβείο Arthur & Mary Platsis, το οποίο απονέμεται σε έργα με θέμα την ελληνική κληρονομιά. Το «Πράσινο ακρογιάλι της πατρίδας» είναι το πρώτο της μυθιστόρημα και κυκλοφορεί στα ελληνικά ταυτόχρονα με την πρωτότυπη αμερικανική έκδοση.

Σ. Παπαδοπούλου